

17488

ka.komp

bus.

I Mag. St. Dr.

P

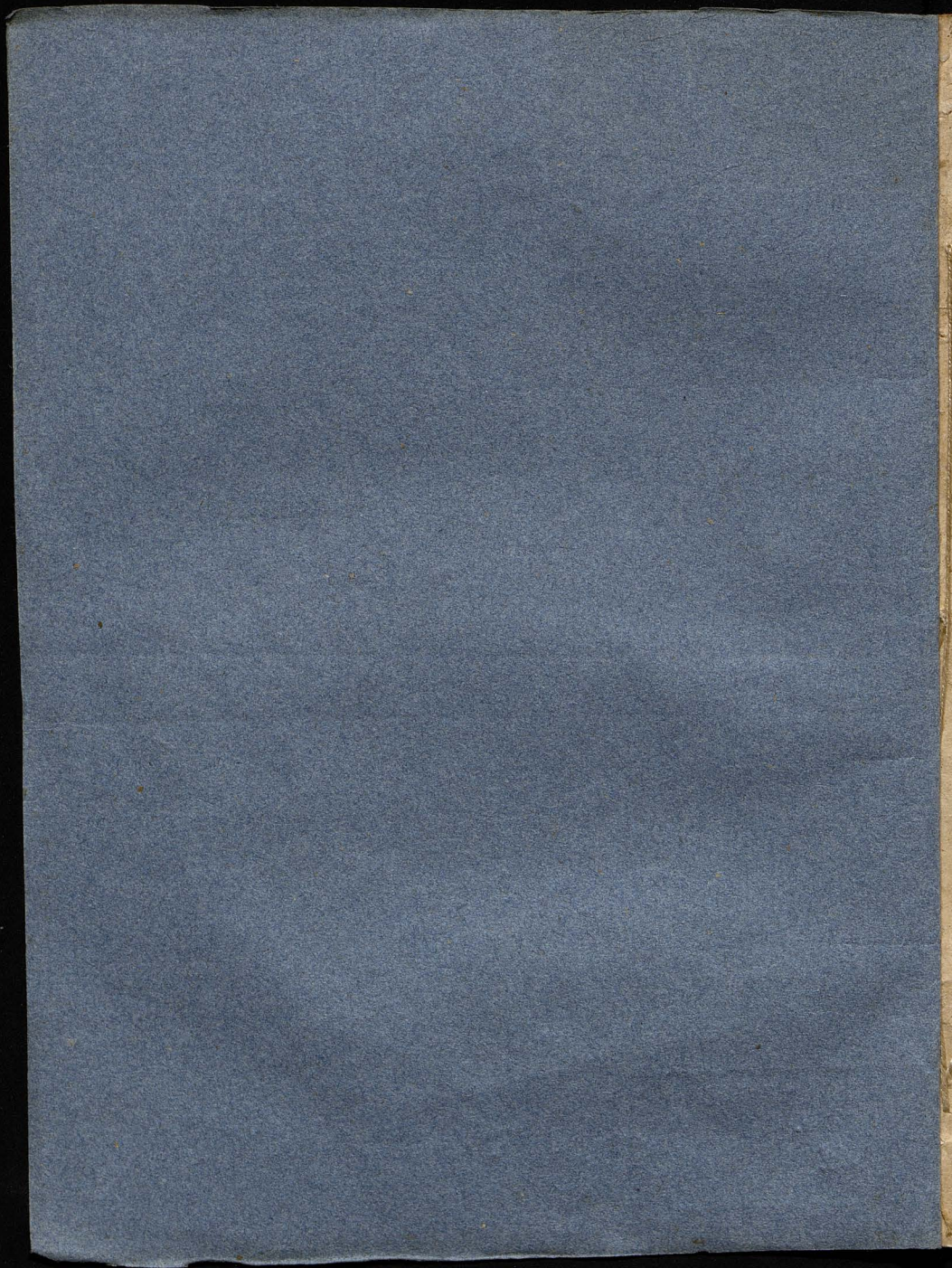
*Zaleski Alberti: Epaeuetica gratulatio
D. Jacobs Najmanowic.*

1625

PANEG. et VITAE

Polon. 4ta

№ 598.

E P Æ N E T I C A
G R A T V L A T I O,

Admod: Rendo ac Magnifico Domino,
D. IACOBO NAYMANOWIC.
Philosophiæ & I. V. Doct.
Archidiacono Pileceñ &c. &c. Almæ Aca-
demix Cracou. Generali R E C T O R I.

Canonico Eccl: Cath: Crac.

Die 3. Non. Aug. Anni M. DC. XXV. felicibus
auspicijs inaugurato.

Observantiæ officio

à

M. ALBERTO ZALESKI,
conscripta & dicata.

C R A C O V I Æ,

Typis Matthiæ Andreouienfis.

17488I

A Amphitryoniada conflatas are columnas,
 Et positas tandem litore in Hesperio:
 Obsita barbarie emiretur priscavetustas;
 Decisas quercus vel super astra vehat.
 Nil hæ præ rutilis quæ fert Academia signis:
 Nil scisis ramis ardua quercus habet.
 His, & subnixus cedit caduceus alis:
 Consistuntque imo Gnosta tela loco.
 Regia sceptræ autem decus immortale merentur,
 Et sublimè poli culmen adire valent.
 Symbola dum præstant magnæ virtutis & artium
 Gloria quæis verè maxima semper inest.
 Quantus honos Regno sit ab hoc synthemate, discè
 Sceptrorumque ingens, Sarmata, nosce decus.
 Conijce quo sue animos, mentem quam, pectora demum
 Isthoc sic amplum, qualia, poscat opus.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

ARCITE, qui, vastum Vates percurritis æquor,
Queis facile impregnata, volât Aquilone secundo
Carbasa, felicemq; Tethys fert abiete Tiphyn:
Si fors defuerit nobis Adriatica pinus,

Oceano laudum quæ sic innare profundo,
Inque decus verum plenis excurrere velis
Possit: vt illustri factorum gloria digna est
Amplorum, celebrisque meretur fama IACOBI
NAIMANOVICII: primis sapientia ab vlnis,
Virtus & inter Palladias quem nutrit artes:
Atque inter decora euexit præcelsa virorum.
Haud ea corde mihi mens spesque accenditur ista;
Vt credam, passu facili me posse volentem
Ingentem laudum solidarum euoluere aceruum;
Ingenii vires solidas qui pondere vincit.
Hoc satius duco; si, non grauiore cothurno
Ast animi cultu grauidi conamine quicquam
Attulero; licet exigui sit muneris instar:
Vt saltem promptam designet tessera mentem
Mnemosynonque ferat studij. Fuit iste virorum
Amplorum Genius, quos, vel natura benigna;
Vel placidus meliore oculo suspexit Apollo:
Cælica Palladio aut sapientia texit honore;
Vt magis amplecti mallent munuscula dantis,
Exigui quamuis pretij ac sine pondere molis:
Ast animi integritate & pura condita mente.
Sic ebur antiqui dentis fuit esto nitescens
Collibus Herculeis aduectum, sæpè recessit

A pretio, veniensque ex Indo littore concha
Amisit pretium, paruo autem gratia maior
Accessit dono: quia mens preponderat illud
Pura satis: quæ fuso etiam fit purior auro.
Numina magna Deum, magnis ea corda dederunt
Ingeniis, studiumque simul sua facta sequendi.
Sapè quibus placuit modico sibi thure litari;
Siue molæ exilis profuso ex corde pugillo:
Quam si quis pingues flammanti incenderet aras
Teda, hecatombis opprimeretque altaria opimis.
Munera Thuscus eques tenuem est complexus auenam:
Alma Ceresque libens dilexit spicea ferta.
Paruula fortè cui possint ea dona videri:
Sed pietas & amor feruens hæc maxima fecit.
Imò etiam meminisse libens nonnulla virorum
Nomina, queis inter titubantes pondere mensas
Focundas, varioque dapum libamine plenas,
Arteque constructas scitâ; Cereale saporis
Plus visum est habuisse epulum, paterasque repletas
Donis Lenæi grandæui, auroque rigentes,
Nuper conspexi vrceolo celsisse figulno.
Inde meam subiit talis sententiâ mentem:
Es qui gemma nitens doctorum IACOB E virorum
Et decus eximium, istiusque ingens honor urbis:
Qui nunquam simplex etiam contemnere suesti
Ingenium: suscepturum Te fronte serena
Quicquid dat candens pietas, vultuque benigno
Inter Idumææ felicia munera Palmæ,
Pieriasque inter Lauros, haud splendida dona
Accepturum hederæ, siue ima parte corymbi
Spontè assurgens, præcelso Heliconis in horto,

E I I A I N O Σ .

L Atonæ stirps grata nimis, cui cuncta pateſcunt
Pectora terrigenum, cui ſuetum promere voce
Fatidicâ, quibus initijs, quo, culmina, poſſit
Ardua quis celsæ virtutis tangere curſu.
Lumine peruoluens terras vrbeſque patentes,
Sex credo luſtris hunc præcurrentibus annum
Diſpiciens propiùs, fortunâ adſpexerat illam,
Vitrea Vandaleis quam proluit Iſtula lymphis,
Iſtula Lechiados Rex inter ſceptriſer amnes.
Singula contuitusque fuit dum mente ſagaci:
En teneris olim puerum conſpexerat annis,
Vix tum luſtra duo primæuo in flore gerentem.
In cuius dexera tenens ſua lumina vultu;
Hæc ſecum. Spes magna ſubit mihi pectora complens,
Indolis, ingenij, virtutis, frontis amæna
Index eſt ſpecies, multùm olim hic proderit orbi
Sarmatiæ, poterit clarum volitare per orbem
Nominis Illuſtris fama. Nec multa moratus
Aerias ſubitò veniens Heliconis ad oras

Cuncta q; præteriens tunc, percunctantibus ex se,
Musis illius iuga celsa colentibus ora;
Rumoremq; bonum cupida expectantibus aure,
Vocibus optatis sic ora resoluit amica.
Musæ noster amor, laus nostra, & magna voluptas
Est populosa viris Arctòò clam sub astro
Urbs satis ampla situ, celso contamina monti,
Arce super multùm affabrè decorata, Vaucii:
Templa nitore suo stellatum imitantia cælum
Multa ferens, necnon adytis insignia gestans
Plurima, Diuorumq; ornata frequente sepulchro:
Quæ magis Craciadæ eximij veneramur, & vltro
Diuitibus cumulant opulenti altaria donis.
Planta vetus Regum simul hac viget urbe, Minerva
Arte valens solida, ac antiquo more coruscans
Emicat ante alias flore herbescente iuuent.e.
Hac iuuenem vidi, quem frons elamabat aperta,
Ore decor nituit laudari dignus in ipso,
Palladiusq; pudor regnavit in ore sereno:
Iudice me; poterit rectè fastigia rerum
Carpere summa, virum matum ubi fecerit ætas.
Dignus cui faueas & turba nouena sororum
Grata cohors nobis: nullumq; grauata laborem,
Sic formes; studio ne fortè pepercere vlli,
Quo iuuenem reddas ad maxima cuncta gerenda

Aptum,

Aptam, nirentemq; ad quælibet ardua promptè.
Talia Castalides sponte audiùere libentes
Dicta Ducis proprij, quem Delphica Regia prompto
Obsequio demissa genu veneratur amatque.
Præcellensque alias miro candoris honore:
Poplite submisso sese inclinavit, Somne,
Calliope studiumq; suum, studiumq; sororum
Exposuit promptum. Est, inquit, mens omnibus una
Ornandi iuuenis cupiens. Ac non moram cuncta
Se dicto citius grato accinxere labori
Quo iuuenem dextrè forment. Aestate virenti
Qualis apum chorus haud segnis benè culta volatu
Fugera peruolitans stridulo, lustransq; vireta,
Floribus auricomis referentia sydera cæli;
Solicite inquirat dulcorem: vbi cuncta regustat
Munera, fertilibus quæis Flora superbit in hortis.
Si thyma nectareo videat gemmantia rore;
Mox pernicibus huc plaudens adnauigat alis,
Ac pleno ore legit succum, quo oneratus abundè
Grex in apum sedulus redeundo cerea statim
Tecta implet mellis liquidi sexangulæ donis.
Sic Heliconiades animo bona vota fouentes,
Ætas adhuc primæua tibi vernahat, in omnem
Dese effuderunt curam: studioq; iuuandi
Præcidendo moras vigili incubuere labori:

Si labor

Si labor in dignis versatur mentibus, ipso
Instinctu naturæ ad digna gerenda creatis,
Ut meliore tuam complerent dogmate mentem;
Alite felici qui posses optima quæ quæ
Sectari, solidisq; insistere suescere plantis
Virtuti, quæ sola viget, palmisq; fouere
Ambabus rectum, vitijsque resistere tetris.
Commodius tandem quo possis noscere cuncta
Queis splendor virtutis inest, queis tristis adhaesit
Rubigo vitij: mox facta Lutetia menti
Obuia Gallorum Vrbs, veteri sic nomine dicta,
Onigena arte valens; statio gratissima magnis
Ingeniis: hinc se celeberrima fama per orbem
Diffundens, hac fert solium fixisse Mineruam.
Ingentes super exedras pro more recepto,
Docta caterua virum sapientia dogmata fundit:
Seu cupias varias rerum pernoscere causas:
Seu nodos æqui malis perdiscere Iuris:
Aut libet ætherias in puluere scribere formas
Euclidis; Stagiræ aut sinuosos mille recessus
Abstrusosque anfractus ames: ibi pectus anbellum
Pascere, Sincensam valeas extinguere flammam.
Cura subit Musis illuc te ducere: Tuquæ
Illarum ductum Genio inclinante sequutus,
Mox iter accelerans faustum patriasque relinquens

Sedes

Sedes, hæc percepta libens fida aure bibebat,
Pieridum quamuis monitis vix indigus esses.
Parrisios veniens consortia despice cautus
Pruorum à rectis, priuos magis acre chelidro
Deuita; improbitatis enim sunt plurima damna.
Insanum Cypriæ castrum, & tentoria Iachi.
Stagnantis grauibus pateris multaquæ dyota
Neglige, faci hominum madidas trahere noctes
Hesternumquæ merum redolere hæc maxima sit laus:
Diuina illius nunquam sapientia pectus
Imbribus irroratustis, cui talia cordi.
Neu sine desidia frangi tua pectom inani:
Aut ea secleris quæ declinanda monebit
Corporis arce grauem versans ratio indaga clauum.
Sed quid opus fuit his. Spontè ipsa arbuscula felix,
Ceusese attollit felici consista in aruo,
Spontè comasquæ ferens letas, frondesq; virentes
Agricolæ fructus cupidi spem præuenit omnem.
Sic poterant animum Musæ & consurgere mentem
Perspexisse tuam, atque suas præuertier almas
Spes; ut qui factis semper superare soleres
Ætatem tenerum maioribus. Ergo vbi tandem
Interea studius toto dominantis in orbe
Mænia clam Lutetiæ adis, das pectore toto
Te artibus eximius, quæ nomen nobile donant.

B

Perui.

Peruigil assidue viuos multosq; Magistros
Aggrederis, pleno aurea dogmata fonte regustas,
Attonitusq; stupes dum se sublimius illic
Humano ingenio clari exeruere Magistri
Ante aliosq; omnes fidissimus ille Menantol.
Perfususq; tuos suau dulcedine sensus;
Te reperisse putas pretiosa pondem Gaze
Quando viros reperis, quorum facundia ab ore
Profluxit; veluti pleno fluit alueus amni.
Cepisti serio tum noscere vilius esse
Ingenio rutilans aurum: sapientia cunctos
Vincere visa fuit Cræsos: simul illa cupedo
Circuit onatibi mentem, haud aliquando remotis
A laude in rebus versari; & fallere tempus
Non serijs: verum quæquæ dignissima semper
Exercere, operamq; actis impendere pulchris.
Cultu sermonis Latij sudore parabas
Diuitias & opes multo; suspendere doctos
Vi posses animos facundæ flumine linguae,
Et maiestate eximia mulcere Senatum
Attonitum, quocunq; velis vel flectere vulgum.
Prodeat Elisius si fortè vocatus ab vmbis
Arpinas laus eloquij præ magna disertis:
Is linguae eximium merito miretur bonorem.
Hinc abis huc ubi Vesta Remo cum fratre Quirinus

*Cana fidesq; dabant leges & iura ferebant,
Italiam passim nostri dixere minores
Urbe in Romulidum, viget in qua summa potestas,
Summus & artis apex, qui summos gignit honores.
Illie perlustras solerti indagine mentis
Sanctio quid Iuris, Legum moderamina quidue
Præcipiant, discis vitiosas pellere sentes,
Obuia consilioq; rescindere crimina iusto,
Turpibus & factis veluti Marpesia cautes
Contra stare, motusq; animi cohibere tumentes,
Quodue Astræa iubet proprium ius reddere cunctis,
Quid demum vitam sit honestam ducere semper
Attente auscultas ac informaris abunde :
Tota tuum donec pectus perfectio legum
Occupat, & firmaretines mente omnia iura ;
Donarisq; simul celso Doctoris honore.
Conspexit toties Vrbs, atq; Academia vidit
Sijdere felici ex illa te parte reductum
Diuitis ingenij clam argumenta dedisse,
Suggestusq; ornasse satisq; superq; decorem :
Siue recensebas sinuosa volumina legum,
Barbariem fido ingenij mucrone recidens :
Docta per eximiam aut promebas pulpita voce,
Obuia quæ sors mille tibi experimenta ferebat :
Semper doctiloquo sapientia fluxit ab ore,*

Sicut Amaltheo promanat copia cornu.
Tum vero optari dum tandem syderis instar
Splendescis. Summos Academia pandit honores
Quos habet: ac summe moderandas tradit habenas
Rerum, constanti Procerum applaudente Senatu
Propenso tibi, letitiisq. fremente iuuenta.
Ipsa simul Rectore nouo recreata Palaestra
Altrix diuinæ doctrinæ & clara Sophorum
Formatrix, sentire intus noua gaudia visa est:
Dum tibi, Dædaleum pictura induta nitorem
Prospera cuncta libens votis solennibus ultra
Apprecata, auidis Rectorem exceperit vlnis.
Tu verò solidæ laudis cumulatus honore
Alcidæ similis stabas, dum fortis in armis
Constitit ante Iouem, densa stipante caterua
Se Superum. quamuisque illum Diuique Deaque
Mimbundæ humeris tollant Diuumque saluent:
Ipse tamen licet est virtutis conscius almae,
Lumine prospectans partis Titanas in ipsis,
Reliquias animæ exballantes pectore duro,
Agnosensque decus manuum immortale suarum
Clauam in lethiferis vulneribus: adstitit vno
Defixus gressu, ac velut eminatus honores
Iam magnos; solum pretium virtutis adorat
Ipsam virtutem, fit quæ sibi maxima merces.

Tangi-

Tangitur haudque adeo pulsantibus ætheri votis :
Præmia necque adeo vitæ acquisita labore
Pendit : uti virtus præcælia stringit & implet.
Atque instar speculi reputans hanc ille tuetur,
Hac semper tandem sese minatur in vna.
Attamen oblatis non auersatur honoris
Præmia, nec merita subuertit pectora laudi,
Cui semper laudanda sequi fuit vnica cura.
Tum primum captis se maior honoribus offert
Campus virtuti: tum primum magna labori
Materies maiorque datur tunc area curis.
Ionio veluti cum trux violentia forte
Ventorum incubuit, totisque à sedibus imis
Eaertit vitreas tempus miserabile lymphas :
Radit iter liquidum si quam bene firma carina :
Perpluit interea nauclerus corpora guttis
Grandibus, ut sudor salis per tempora riuus.
Aeolius sic dum Musarum cymba procellis
Miscetur puto honos & onus miscentur in vnum.
At tibi consilium Diuinum Numen adauget,
Suggerit atque artis magnas in corpore vires,
Nauiter ut valeas firmæ succurrere cymbæ.
Vis sine consilio subito ruit : vnica tandem
Ars quoduis seruat regnum populisque benignam
Progenerat pacem, mediis ars fulminat armis.
Arte ratis præceps pelago decurrit aperto

Munita in ventos, tumidos terit æquore fluctus.
Præuolat arte Notbos celeres impulsa sagitta;
Concita perfringitq; stridenti nubila penna.
Effusus ruit arte Valens auriga quadrigis.
Ars quia magna tua te digna in mente refulget,
Et palebrè florens super omnia viuuda virtus
Conciliat cunctis, magnum citò nomen in orbem
Fundet, quod crescet maius crescentibus annis.
Quidni difundat; quidni tua nomina crescant
Quem recolunt omnes & amant nec temnitur ullus
Quem probitatis amor tenet aut prudentia solers.
Fama loquax recti qua nulla loquatiore est res,
Ipsa perenne feret decus, immortalèq; reddet
Omne tuum factum. En iuuenes (non multa morabor)
O quam prudenti nimium ratione cõceres.
Semina nam si aliqua exurgunt damnanda iuuentæ
Consilio insano fors succrescentia, mox hæc
Sic pellis: ceu nimbosas per cærulea nubes
Ibrax Boreas, subito haud ignarus sistere prauæ
Sementis genium, miro moderamine magni
Iudicij. Verum isthæc eccur opstrepo? nunquid
Eximias rauco complecti pectine laudes
Censeo non comptè tenui modulante Thalia?
Eloquium quisquis tandem virtutibus amplis
Dare velit dignèq; tuas attolere laudes

Illi se prestat similem qui splendida fusi
Frusta auri, exili sat agit vestire colore,
Qui longè pretio minor est & vilior auro.
Clara nitore suo sic te ipsum gloria magni
Nominis usq; tui verè magis aurea adornat;
Ut fiat nostræ tenuis non indiga laudis:
Singula quisquis enim se digne attexere speret,
Se cunctas idem eumulo comprehendere aristas
Posse putet. Sed iam cunctis noua gaudia pectus
Pertentant. Rumor Craci dilapsus in orbem
Subuectus celeri penna cui tempora florent
Optatos dans ære sonos, letissima vulgat
Nuncia, dulcisonoq; per agmina murmure mussat
Quale fit in pelagi si quis procul audiat undis.
Sicq; suas voces hilaris tollitq; premitq;
Sicut fortè solent extrema tonitrua terris.
Gloria magna virum quos fert Academia Iure
Insignes **LACOBVS** habet iam præmia digna
Præcessæ **NAYMANOWIC** virtutis, in ipsa
Cracipoli nimium celebri decoratus honore:
Illustres inter Proceres in principe templo,
Solibus intensis Leo feruescebat, & almus
Ad mille æstates sexcentas quinq; viginti
Iupiter addiderat; totiesq; effronduit arbos,
Ecce Cathedrali felix conseedit: & inter

Præla

Prælatos, dum quisq; suo fulsere decore;
Sic factis clarus magnis splendescere cæpit:
Ceu Phaetonteo tinctus nitet Hesperus astro.
Nunc age vocalis robustum buccina carmen:
Dum sacer ambit honos adeo iam nobile pectus,
Et celsi Templi sublimibus advocat aris
Læta seras; lætam cunctas Lechi super oras
Ferre iube famam, tam clarum ad sidera nomen.
Intonuit rumor memorans per tecta domosque,
Arua per, & fontes, & apertos gramine colles:
Discurrit sylvus latus resonabilis Echo,
Et resonare ab ea condiscit flexilis arbor:
Acclamansque tuum stupefacta salutem honorem.
Undique lætius dum tandem cuncta resurgunt
Lætisonas reddunt simul aurea sidera voces,
Sidera, quæis veniunt homini felicia cuncta
Omnia læta tibi promittunt omine læto.
Syderibus læta applaudens Academia poscit:
Ut diuturna habeas longæuæ tempora vitæ
Prosperitate animi florens omne per æuum.
Hæc sua vota ut eo veniant felicius, ultro
Quisq; boni cupidus pansis ad sidera palmis
Pectore feruenti Numen cæleste precatur.

Biblioteka Jagelionska

stdr0015071

